

[Bendix.]

Jeg kan ikke undlade at bringe nok et citat, hvor hr. Guldberg udtaler sig om restriktionerne. Det drejer sig altså om lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som indeholder restriktionerne, hvorom hr. Guldberg siger — jeg citerer fra samme årgang af Folketingstidende, sp. 7803:

„Det rigtige ville altså være at frigøre disse 70 kommuner fra de midlertidige bestemmelser, men naturligvis lade kommunalbestyrelserne i de enkelte kommuner, som det skete i perioden efter 1966, tage stilling til, om de har brug for visse overgangsordninger. Venstre har peget på én måde at gøre det på. Der kan jo være andre, der kan bruges, det skal man ikke hænge sig i.“

Her lå det altså ganske klart, at venstre havde gjort op med sig selv, hvilken politik venstre havde på dette område.

Lad mig sluttelig bringe et citat, som er et af de mest spændende og oplysende efter min opfattelse. Det er fra samme debat, sp. 7807, hvor hr. Guldberg siger:

„Venstre vil gerne på forhånd gøre sin stilling klar med hensyn til vores holdning til disse problemer,“ — altså boligproblemerne — „hvis vi efter et valg skulle få andel i et flertals ansvar.“

Nu var det jo ikke lige nøjagtig det, der skete, men andel i ansvaret fik venstre i hvert tilfælde. Hr. Guldberg fortsætter:

„Vi har i øvrigt sagt det før, og jeg vil gerne gentage det her i dag. Vi vil gerne sige til selskaberne, at de kan ikke regne med at kunne bygge uden risiko under et flertal, som vi har del i. Jeg har før sagt, at der blev givet 8 års varsel i 1966. Dette varsel er gentaget, og jeg vil gerne gentage det i dag for venstres vedkommende. Det kan ikke nytte noget, at man til den tid kommer og beklager sig over, at der kommer en ændring, eller over, at den kan komme med kort varsel. Der er andre folk her i landet, der har været ude for ændringer med kort varsel på dette område.“

Disse og en lang række andre citater, som jeg ville kunne bringe fra, hvad den nuværende udenrigsminister har sagt om boligspørgsmålet, gør det lysende klart, at venstre selv i det mindste før valget mente, at de havde gjort deres boligpolitiske standpunkter op meget præcist. Derfor må man stille

sig undrende over for, at denne udsættelse nu foreslås.

Vi skylder efter min opfattelse mange at få lagt disse regler i faste rammer. Det gælder i det mindste den del af befolkningen — og det er jo hele befolkningen i realiteten — som er boligtagere. De har krav på at vide, hvor de er henne i dette spørgsmål. Vi skylder også de mange, som er engageret i boligproduktionen, at de ved, hvor de er henne. Vi ved jo, at boligproduktion i dag ikke er noget, som bare klares med arbejdskraft, trillebør og en skovl, men at det tværtimod er en produktion, som bygger på et omfangsrigt kapitalapparat, som gør det nødvendigt, at boligproduktionen planlægges på længere sigt. Derfor har de boligproducerende, det boligproducerende erhverv, i allerhøjeste grad behov for at få en afklaring af disse ting.

Jeg skal gerne slå fast, at det konservative folkeparti er klar til at gå i gang med en realitetsdrøftelse af boligpolitikken med henblik på en færdiggørelse af det, vi i debatten har kaldt den langsigtede boligpolitik. For ligesom at præcisere vores vilje til at gå i gang, vores helt klare vilje til at gå i gang med at løse disse problemer nu, vil jeg gerne ridse nogle hovedprincipper op, efter hvilke vi ønsker disse spørgsmål løst. Vi er af den opfattelse, som vi hele tiden har været, at boligproblemet er et samlet kompleks, hvor alle dele naturligvis skal med i en samlet bedømmelse.

Jeg vil for det første sige om parcellhuse, at det er vores opfattelse uændret, at de skal have stabile økonomiske vilkår, og de skal ikke til stadighed udsættes for, at økonomien bringes i fare for den enkelte familie ved ændringer af lejeværdiprocenterne og ved ændringer i vurderingerne. Vi kan nok på dette område blive nødt til at operere med en 2 trins raket, det har vi tidligere erkendt, hvor vi først søger for ret og rimelighed i forhold til 15. almindelige vurdering og det, S og SF har stået fadder til i juni 1973. Samtidig bør de mere langsigtede forhold vedrørende disse boliger tages op til overvejelse.

Vi er fortsat interesseret i at nå frem til en situation, hvor vi afskaffer begrebet lejeværdi af egen bolig. Det ved jeg venstre har været overordentlig interesseret i også. Jeg er ikke ganske klar over, om det stadig væk